

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 185. Protestantium Heilbrunæ Congregatorum Literæ ad Cæsarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

§. CLXXXV.

Sæc. XVII.
A. C. 1617.*Protestantium Heilbrunæ congregatorum literæ ad Cæsarem.*

Ad hæc Cæsaris literas uniti Protestantes respondere haud dubitarunt, quod de pia Imperatoris voluntate persuasi, cunctos Imperii Ordines sub uno Capite suo Cæsare uniri, ipsimet unice exoptarent, causa vero, quominus ad finem istum perveniri valeat, penes ipsos non staret, cum ab aliis potius id actum fuisset, ut Evangelici vario sub obtentu contra pacem Religionis, aliaque profana pacta opprimerentur, & impetrata magno dispendio libertate Religionis privarentur: proin unio inter se inita esset, nullo alio ex fine, nisi ut adversus externam injuriam se tuerentur, non autem, ut a Cæsare se separarent, quin potius in obedientia Cæsari debita constanter permanere parati essent: de cetero autem in Bullam auream se non deliquisse asserbant, eoquod tam Rudolphus, quam Mathias Imperatores de eorum unione non male sensissent, quia ex ea nec ullus motus in Imperio exstitisset, nec imposterum exstiturus esset, nisi ad justam defensionem compellantur.

*Merc. Gallob. tom. II.**l. 4.**Jæger. Hist.**l. c. Aunal.**Boic. tom. 3.**l. 3. part. 3.**num. 4.*

Tt 3

His

Sæc. XVII. His præmissis, cum Cæsar *Ligam* seu
 A. C. 1617. Catholicorum unionem dissolutum iri
 spondisset, ad hoc responderunt Pro-
 testantes, *ingens inter utramque unionem*
discrimen esse; Catholicis enim, præsertim
Ecclesiasticis Romæ Principem, Caputque
socialis amicitiae superesse, etsi hi omnia a-
lia abrumperent fœdera, Protestantibus
vero, si sua dirimerent, neminem præter
Cæsarem esse reliquum, cujus curis atque
vigiliis causæ suæ defensionem committe-
rent. Perinde acsi Cæsari haud cogni-
 tum fuisset, quod contra ipsum Prote-
 stantes sibi suæ unionis Caput & Du-
 cem constituissent Fridericum Palati-
 num Electorem, quo facto sane prodi-
 dere, quam inique de Cæsaris com-
 muni in omnes Imperii Ordines affectu
 fenserint. Multa dein addiderunt, in-
 olito jam cavillandi studio, de Dona-
 wertha nondum restituta, quam tamen
 norant ex norma legum Imperii, &
 Rudolphi Cæsaris sententia, non esse
 restituendam, priusquam expensas in
 suppressenda civium rebellione factas
 ipsa civitas, vel alius quispiam refu-
 disse. Postea adjecerunt veteres que-
 relas de suis gravaminibus nondum
 sublatis, cum tamen ipsi per injustas
 suas Archiepiscopatum, Episcopa-
 tum, Prælaturarum, bonorumque
 Ecclesiasticorum invasiones Catholicis
 ad

ad Rhenum, Mænum, Mosellam & Danubium habitantibus novas indies querendi causas suppeditassent: Insuper postulabant toties jactatum inter partes Religionis causa diffidentes æquilibrium; nomen quidem speciosum, sed quo reipsa justitiæ libellam, more novo, in quam ipsi lancem velent, inclinarent, aut suspenderent. Igitur ex eorum responso, totaque agendi ratione non difficile erat augurari, eorum potius arma in Cæsareæ auctoritatis, & Catholicorum perniciem spectare, quam in quietem & Cæsaris imperio obsequendi studium: unde jam tum præludebant futuræ secessioni, & civili discordiæ, ex qua postea internecinum bellum adversus Cæsarem timendum erat. *Nec fefellit*, addit recens rerum Boicarum Scriptor, *lævum istud augurium; erupit enim in Bohemia incendium, quod mox in Austriam, Moraviam, Silesiam, & Lusatiam propagatum simul pertraxit in partes Europæos Reges, Imperii Principes, præsertim Maximilianum Bavaricæ Ducem, Civitates liberas, Republicas, atque Europam prope universam, ex quibus initiis male adolevere innumera.*

Sæc. XVII.
A. C. 1617.

Sæc. XVII.
A. C. 1617.

§. CLXXXVI.

*Frustranea Friderici Palatini Electoris molimina de Ferdinando ab Imperii corona exclu-
endo.*

*Adlxreit.
ann. Boici
l. c. n. 7.
Calmet Hist.
Univ. l. 150.*

Haud incognitum erat Protestantibus, quod Mathias unacum Ferdinando Archiduce, & Maximiliano Fratre suo Dresdam, & inde Monachium iter eo sine suscepissent, ut tam Saxoniae Electorem, quam Maximilianum Bavariae Ducem eo inclinarent, quatenus Ferdinando Imperatoriam quoque coronam deferri, suo etiam suffragio niterentur. Æqua utrique videbatur Cæsaris petitio, quam potissimum Ferdinandi probitas, prudentia, fortitudo, ceteraque mentis ornamenta, quæ tantum Principem decent, commendabant. Angebat autem præconcepta hæc Ferdinandi electio præcipue Fridericum Palatinum unionis Protestanticæ Caput, Ducemque; verebatur enim, ne qua Protestantium unitorum consiliis per hanc successionem, ac Principis apprime pii, inque paucis Catholici electionem obex poneretur: cum vero Saxoniae Electorem a concepto in Ferdinandum affectu avertere desperaret, alium saltem æmulum eidem